

DECYZJA RADY 2011/428/WPZiB

z dnia 18 lipca 2011 r.

w sprawie wspierania działalności Biura Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Rozbrojenia w celu realizacji programu działania Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego zapobiegania handlowi bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach, zwalczania i eliminowania go

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 20 lipca 2001 r. państwa uczestniczące w konferencji *ad hoc* przyjęły program działania Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczący zapobiegania handlowi bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach, zwalczania i eliminowania go (zwany dalej „programem działania”). Dnia 8 grudnia 2005 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (zwany dalej „międzynarodowym instrumentem umożliwiającym śledzenie”). Zgodnie z oboma tymi instrumentami międzynarodowymi państwa będą odpowiednio współpracować z Organizacją Narodów Zjednoczonych, tak by wesprzeć ich skuteczne wdrożenie.
- (2) W 2008 r. na odbywającym się co dwa lata trzecim spotkaniu państw poświęconym realizacji programu działania odnotowano w sprawozdaniu końcowym znaczenie podejścia regionalnego do realizacji programu działania, a co za tym idzie – korzyści ze zwoływania posiedzeń regionalnych sponsorowanych przez zainteresowane państwa oraz organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne mogące podjąć takie kroki. W sprawozdaniu końcowym zachęcono również państwa, by wsparły i w pełni wykorzystywały obecne mechanizmy wspierające realizację programu działania oraz połączenie zapotrzebowania z zasobami, np. program działania dotyczący systemu wspierania wdrażania.
- (3) W dniach 15–16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE zwalczania nielegalnego gromadzenia i obrotu bronią strzelecką i lekką (BSiL) oraz amunicją do niej (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”). W strategii UE dotyczącej BSiL określono wsparcie programu działania ONZ jako główny priorytet w działaniach podejmowanych na szczeblu międzynarodowym i wezwano do przyjęcia prawnie wiążącego instrumentu międzynarodowego umożliwiającego śledzenie i oznaczanie BSiL i amunicji.
- (4) W wyniku przyjęcia międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie Unia Europejska poparła jego pełne wdrożenie przez przyjęcie i wdrożenie wspólnego

działania Rady 2008/113/WPZiB z dnia 12 lutego 2008 r. wspierającego międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) ⁽¹⁾. Wdrożenie tego wspólnego działania otrzymało pozytywną ocenę Rady Unii Europejskiej.

- (5) Dnia 2 grudnia 2009 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję A/RES/64/50 w sprawie nielegalnego handlu bronią strzelecką i bronią lekką we wszystkich jego aspektach, która zachęca do wszystkich inicjatyw – w tym podejmowanych przez organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne – zmierzających do skutecznej realizacji programu działania oraz podkreśla, że inicjatywy podejmowane przez społeczność międzynarodową związane z międzynarodową współpracą i pomocą nadal są konieczne i uzupełniają wysiłki wdrożeniowe podejmowane na szczeblu krajowym.
- (6) W rezolucji A/RES/64/50 przewidziano również, że odbywające się co dwa lata czwarte spotkanie państw poświęcone realizacji programu działania na szczeblu krajowym, regionalnym i globalnym powinno odbyć się w Nowym Jorku w dniach 14–18 czerwca 2010 r. oraz że nie później niż w 2012 r. w Nowym Jorku zostanie zwołana dwutygodniowa konferencja poświęcona przeglądowi postępów osiągniętych w realizacji programu działania.
- (7) Dnia 2 grudnia 2009 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło również rezolucję A/RES/64/51 w sprawie problemów wynikających z gromadzenia nadmiernych zapasów amunicji konwencjonalnej, która zachęca państwa mogące podjąć takie kroki, by przyczyniły się w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych do opracowania technicznych wytycznych w zakresie zarządzania zapasami amunicji konwencjonalnej, tak by pomóc państwom w zwiększaniu ich potencjału zarządzania zapasami krajowymi, zapobiegając zwiększaniu się nadwyżek amunicji konwencjonalnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z myślą o wsparciu przygotowań do konferencji przeglądowej programu działania dotyczącego zapobiegania handlowi bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach, zwalczania i eliminowania go, która to konferencja odbędzie się w 2012 r., Unia dąży do następujących celów:

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 14.2.2008, s. 16.

- propagowanie realizacji programu działania ONZ dotyczącego BSiL na szczeblu globalnym i regionalnym,
- wspieranie wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie,
- wspieranie opracowywania i wdrażania technicznych wytycznych ONZ w zakresie zarządzania zapasami amunicji.

2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia podejmie następujące działania:

- opracowanie programu działania dotyczącego systemu wspierania wdrażania jako skutecznego narzędzia koordynowania wysiłków międzynarodowych zmierzających do realizacji programu działania ONZ, w tym poprzez wspieranie nieformalnej grupy państw zainteresowanych BSiL,
- zorganizowanie maksymalnie ośmiu dwudniowych spotkań regionalnych poświęconych osiągnięciu postępów w realizacji programu działania na szczeblu regionalnym,
- zorganizowanie regionalnych kursów dla szkoleniowców poświęconych międzynarodowemu instrumentowi umożliwiającemu śledzenie przeznaczonych dla krajów Afryki Zachodniej, jak również powołanie obiektów służących oznaczaniu i zgromadzeniu wiedzy fachowej w państwach tego regionu nieposiadających takiego wyposażenia,
- wsparcie opracowania technicznych wytycznych ONZ w zakresie zarządzania zapasami amunicji,
- wsparcie wdrażania wytycznych za pośrednictwem regionalnych kursów dla szkoleniowców przeznaczonych dla funkcjonariuszy organów ścigania w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, Ameryce Łacińskiej i na Karaibach,
- wsparcie udzielane poszczególnym państwom pilnie potrzebującym pomocy w zarządzaniu swoimi zapasami amunicji, polegające na organizowaniu pomocy technicznej, prawnej i politycznej oraz specjalistycznych szkoleń.

Szczegółowy opis tych działań znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) odpowiada za wdrożenie niniejszej decyzji.
2. Realizację działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, powierza się Biuru ONZ ds. Rozbrojenia (zwanemu dalej „UNODA”).

3. UNODA wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNODA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 2 150 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami pokrywanymi z kwoty, o której mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UNODA umowę o finansowaniu. Umowa ta zawiera zobowiązanie UNODA do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do tego, by umowa o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, została zawarta jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia tej umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych co dwa miesiące przez UNODA. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do dokonania oceny. Komisja składa sprawozdania dotyczące aspektów finansowych realizacji działań, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące od daty zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3. Jednak wygasa ona sześć miesięcy od daty jej wejścia w życie, jeżeli umowa o finansowaniu nie zostanie do tego czasu zawarta.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Cele

Cele ogólne niniejszej decyzji polegają na propagowaniu realizacji programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania handlowi bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach, zwalczania i eliminowania go (zwanego dalej „programem działania ONZ dotyczącym BSIL”) z myślą o konferencji przeglądowej, która ma się odbyć w 2012 r.; propagowaniu wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie; jak również opracowaniu i wdrożeniu technicznych wytycznych ONZ w zakresie zarządzania zapasami amunicji. Zapewnione zostanie osiągnięcie maksymalnego efektu synergii z innymi instrumentami finansowymi Unii.

2. Opis działań**2.1. Propagowanie realizacji programu działania ONZ dotyczącego BSIL na szczeblu globalnym i regionalnym****2.1.1. Cel działania**

Propagowanie realizacji programu działania ONZ przez państwa trzecie.

Wspieranie opracowania programu działania dotyczącego systemu wspierania wdrażania jako skutecznego narzędzia koordynowania wysiłków międzynarodowych zmierzających do realizacji programu działania ONZ, w tym przez utworzenie i wspieranie nieformalnej „grupy państw zainteresowanych praktycznymi środkami rozbrojenia”.

2.1.2. Opis działania

Zorganizowanie przez UNODA – w odpowiednich przypadkach wspierane przez regionalne ośrodki ds. rozbrojenia – maksymalnie ośmiu dwudniowych spotkań regionalnych poświęconych osiągnięciu postępów w realizacji programu działania na szczeblu regionalnym. Spotkania te będą miały na celu dalsze przybliżenie odpowiednim państwom trzecim aspektów regionalnych programu działania ONZ oraz zaleceń z trzeciego i czwartego odbywającego się co dwa lata spotkania państw przygotowującego do konferencji przeglądowej w 2012 r. Podczas seminariów państwa beneficjenci sporządzą m.in. bilans obecnych regionalnych planów wdrażania na lata 2010–2012 i zostaną zachęczone do sformułowania regionalnych planów wdrażania na lata 2013–2014 zawierających wymierne, osiągalne i terminowe cele.

Opracowanie i ulepszenie programu działania dotyczącego systemu wspierania wdrażania (PoA–ISS) jako skutecznego narzędzia koordynowania wysiłków międzynarodowych zmierzających do realizacji programu działania ONZ przez zintegrowanie internetowego narzędzia służącego włączaniu potrzeb i zasobów w zakresie BSIL do platformy PoA–ISS przez opracowanie funkcji sprawozdawczości elektronicznej dla sprawozdań krajowych dotyczących programu działania, przez rozwój sekcji regionalnych i tematycznych w PoA–ISS oraz przez opracowanie wielojęzycznych wersji obecnej platformy PoA–ISS. Wspieranie nieformalnej grupy państw zainteresowanych praktycznymi środkami rozbrojenia będącej forum propagującym koordynację, wymianę informacji i wiedzy między darczyńcami i systemem ONZ, jak również innymi podmiotami realizującymi plan działania w zakresie działania obejmującego broń strzelecką, w tym przedstawionych planów projektów i prowadzenia polityki (zob. np. rezolucję Zgromadzenia Ogólnego w sprawie praktycznych środków rozbrojenia, A/RES/63/62), będzie obejmować wspieranie organizacji i obsługi regularnych spotkań tej grupy (dwa do trzech razy w roku).

2.1.3. Wyniki działania

Poprawiona realizacja programu działania ONZ na szczeblu regionalnym, skuteczne przygotowanie państw beneficjentów do konferencji przeglądowej w 2012 r. oraz położenie podwalin pod opracowanie realistycznych, osiągalnych, wymiernych i terminowych regionalnych planów wdrażania na lata 2012–2014.

Ulepszone, wielojęzyczne, przyjazne dla użytkownika i wiarygodne informacje dotyczące potrzeb w zakresie wdrażania związanych z programem działania, które przekształcą system wspierania wdrażania w podstawowe narzędzie ułatwiające wdrożenie międzynarodowego instrumentu; zrationalizowane zarządzanie pomocą międzynarodową przez wzmocnienie koordynacyjnej roli grupy zainteresowanych państw.

2.1.4. Miejsca prowadzenia seminarium

UNODA przygotuje wykaz potencjalnych miejsc prowadzenia seminariów regionalnych, który zostanie następnie zatwierdzony przez WP po konsultacjach z właściwymi organami Rady. Wśród kryteriów wyboru miejsc prowadzenia seminarium znajdują się: gotowość do przeprowadzenia takiego seminarium i oddanie idei jego przygotowania, okazywane przez właściwe państwo w danym regionie, poziom zaangażowania w realizację programu działania ONZ w danym regionie oraz, w stosownych przypadkach, zaangażowanie właściwej organizacji regionalnej lub subregionalnej.

2.1.5. Beneficjenci działania

Państwa potrzebujące pomocy w realizacji programu działania ONZ. Podczas selekcji konkretnych beneficjentów mających uczestniczyć w seminariach regionalnych zostaną uwzględnione zobowiązania i wysiłki we wdrażaniu, podejmowane przez potencjalnych beneficjentów w dziedzinie BSIL. UNODA przygotowuje krótką listę beneficjentów, która zostanie następnie zatwierdzona przez WP po konsultacjach z właściwymi organami Rady.

2.2. Wspieranie wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie

2.2.1. Cel działania

Wspieranie wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie przez zwiększanie umiejętności odpowiednich urzędników państwowych w Afryce Zachodniej w zakresie określania, oznaczania, śledzenia i rejestrowania BSIL, jak również dostarczanie odpowiedniego sprzętu.

2.2.2. Opis działania

Zorganizowanie regionalnych kursów dla szkoleniowców poświęconych podstawowym aspektom międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, przeznaczonych dla wybranych urzędników Afryki Zachodniej.

Powołanie obiektów służących oznaczaniu i zgromadzenie wiedzy fachowej w państwach tego regionu nieposiadających takiego wyposażenia, w tym przez nabycie maszyn do oznaczania, powołanie obiektów rejestrowania danych oraz przeszkolenie funkcjonariuszy organów ścigania w zakresie oznaczania i śledzenia.

Konsultacje z WP, z właściwymi organami Rady, jak również koordynacja z inicjatywą wybrzeża Afryki Zachodniej i Programem Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, zagwarantują, że nie dojdzie do pokrywania się z innymi programami Unii w Afryce Zachodniej.

2.2.3. Wyniki działania

Zmniejszenie zagrożeń dla bezpieczeństwa stworzonych przez ilość nielegalnej BSIL dzięki zwiększonej kontroli ilości i rodzajów BSIL, wzbogaconej wiedzy fachowej krajowych sieci wielu agencji, aby przeciwdziałać rozprzestrzenianiu BSIL oraz „broni wykonanej ręcznie”, jak również zacieśniona współpraca międzypaństwowa w sektorze bezpieczeństwa obejmująca międzynarodowy instrument umożliwiający śledzenie.

2.2.4. Beneficjenci działania

Agencje organów ścigania wszystkich 15 członków Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS); ECOWAS i jej program w zakresie broni strzeleckiej ECOSAP; społeczeństwo obywatelskie i społeczności lokalne.

2.3. Wspieranie opracowywania i wdrażania technicznych wytycznych ONZ w zakresie zarządzania zapasami amunicji

2.3.1. Cel działania

Wspieranie opracowywania i wdrażania technicznych wytycznych ONZ w zakresie zarządzania zapasami amunicji.

2.3.2. Opis działania

Zakończenie opracowywania technicznych wytycznych ONZ w zakresie zarządzania zapasami amunicji. Będzie to obejmować: zorganizowanie spotkania panelu przeglądu technicznego poświęconego opracowywaniu wytycznych, jak również przetwarzanie i włączenie wyników tego spotkania do wersji końcowej wytycznych oraz przetłumaczenie i opublikowanie tych wytycznych.

Wsparcie wykorzystania operacyjnego i wdrażania wytycznych przez prowadzenie regionalnych kursów dla szkoleniowców przeznaczonych dla funkcjonariuszy organów ścigania w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, w tym za pośrednictwem regionalnych ośrodków ds. rozbrojenia UNODA. Te zaawansowane programy szkoleniowe będą obejmować problematykę dotyczącą zasad i podstaw zarządzania zapasami; zarządzania ryzykiem; rejestrowania amunicji; transportu; oraz bezpieczeństwa i niszczenia. Programy szkoleniowe w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach będą oparte na poprzednich szkoleniach wspieranych przez Unię w tych regionach i będą te szkolenia uzupełniać.

Na podstawie wniosków z tych zaawansowanych programów szkoleniowych – określenie państw pilnie potrzebujących pomocy w kontrolowaniu i przechowywaniu zapasów amunicji oraz dostarczenie im (bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji regionalnych):

- koniecznej pomocy technicznej służącej opracowaniu koniecznych ram politycznych i prawnych do wdrażania wytycznych, w tym doradztwo zawodowe,
- wsparcia i pomocy, aby stworzyć odpowiednią infrastrukturę zarządzania zapasami przez zapewnianie doradztwa w zakresie praktycznego zastosowania technicznych wytycznych do obiektów wykorzystywanych do przechowywania amunicji.

2.3.3. Wyniki działania

Techniczne wytyczne, które są w pełni opracowane i gotowe do wdrożenia.

Zmniejszenie zagrożenia dla bezpieczeństwa krajowego i regionalnego dzięki lepszemu zarządzaniu zapasami na szczeblu krajowym w dwóch kluczowych regionach.

2.3.4. Beneficjenci działania

Rządy oraz organizacje międzynarodowe i regionalne; społeczeństwo obywatelskie oraz grupy i jednostki, które doświadczyły negatywnych skutków niekontrolowanego rozprzestrzeniania BSiL.

Przy wyborze państw, które skorzystają z konkretnej pomocy i szkoleń, zostaną uwzględnione konkretne potrzeby i zobowiązania potencjalnych beneficjentów w zakresie zarządzania zapasami amunicji. UNODA przygotowuje krótką listę beneficjentów, która zostanie następnie zatwierdzona przez WP po konsultacjach z właściwymi organami Rady.

3. **Czas trwania**

Całkowity szacowany czas trwania działań wyniesie 24 miesiące.

4. **Instytucja realizująca**

Realizacja techniczna niniejszej decyzji zostanie powierzona UNODA, które będzie wykonywało swoje zadania pod kierownictwem WP.

5. **Sprawozdawczość**

UNODA będzie przygotowywać sprawozdania okresowe, jak również sprawozdania po zakończeniu każdego z opisanych działań. Sprawozdania należy przekazywać WP nie później niż sześć tygodni po zakończeniu odnoszących działań.

6. **Szacunkowy całkowity koszt działań i wkład finansowy Unii**

Całkowity koszt działań wynosi 2 150 000 EUR.
